

SOTURI- KISSAT

KARKOTUS

KOLMIKON MAHTI

3

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, POWER OF THREE #3: OUTCAST

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, POWER OF THREE #3: OUTCAST

Text copyright © Working Partners Limited 2008

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2015

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomennos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2015

ISBN 978-951-0-49633-6

Painettu EU:ssa

Jessicalle

Erityiskiitokset Cherith Baldrylle

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	TULITÄHTI – kellanpunainen kolli, jonka turkki on liekinvärinen
Varapäällikkö	VATUKKAKYNSI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät; MARJATASSUN mestari
Parantaja	LEHTILAMPI – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät; NÄRHITASSUN mestari
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät TOMUTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli; PÄHKINÄTASSUN mestari HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras; HUNAJATASSUN mestari PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli; TUHKATASSUN mestari SANIAISTURKKI – kullanruskea raidallinen kolli; PAATSAMATASSUN mestari RATAMOHÄNTÄ – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli; UNIKKOTASSUN mestari KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiä

SAARNITURKKI – vaaleanharmaa tummajuovainen kolli, jolla on tummansiniset silmät; **LEIJONATASSUN** mestari

LUKKIKOIFI – pitkäjalkainen musta kolli, jolla on ruskea vatsapuoli ja meripihkanväriset silmät; **HIIRITASSUN** mestari

PURO JOSSA PIKKUKALAT UIVAT (PURO) – ruskea raidallinen naaras; entinen Kuohuvan Veden Heimon jäsen

MYRSKYTURKKI – tummanharmaa kolli, jolla on meripihkanväriset silmät; entinen Jokiklaanin jäsen

VALKOSIIFI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät

KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli

HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli

Oppilaat

(yli kuuden kuun ikäiset soturiharjoittelijat)

MARJATASSU – kermanvärisen kolli

PÄHKINÄTASSU – pieni harmaavalkoinen naaras

HIIRITASSU – harmaavalkoinen kolli

TUHKATASSU – harmaa raidallinen naaras

HUNAJATASSU – vaaleanruskea raidallinen naaras

UNIKKOTASSU – kilpikonnakuviainen naaras

LEIJONATASSU – kullanruskea raidallinen kolli

PAATSAMATASSU – musta naaras

NÄRHITASSU – harmaa raidallinen kolli

Kuningattaret

(naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)

LEHVÄPILVI – vaaleanharmaa tummajuovainen

naaras, jolla on vihreät silmät; **JÄÄPENNUN**

(valkoinen naaras) ja **KETTUPENNUN** (punertava raidallinen kolli) emo

	KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta; RUUSUPENNUN (vaaleanruskea naaras) ja KONNAPENNUN (mustavalkoinen kolli) emo MILLI – hopeanharmaa raidallinen naaras; entinen kotikisu
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) PITKÄHÄNTÄ – vaalea kolli, jolla on mustat raidat; siirtynyt varhain klaaninvanhimmaksi menetettyään näkönsä HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras

VARJOKLAANI

Päällikkö	MUSTATÄHTI – suurikokoinen valkoinen kolli, jolla on valtavat pikimustat käpälät
Varapäällikkö	RUOSTETURKKI – punaruskea naaras
Parantaja	PIKKUPILVI – erittäin pieni raidallinen kolli
Soturit	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli PIHLAJAKYNSI – kellanpunainen kolli SAVUJALKA – musta kolli; PÖLLÖTASSUN mestari MURATTIHÄNTÄ – mustan, valkoisen ja kilpikonnan- kuvioiden kirjava naaras KONNAJALKA – tummanruskea kolli
Kuningattaret	KELTATURKKI – kilpikonnakuvioinen naaras, jolla on vihreät silmät LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras

Klaanin- vanhimmat	SETRISYDÄN – tummanharmaa kolli UNIKONVARSI – pitkäjalkainen vaaleanruskea raidallinen naaras
-----------------------	--

TUULIKLAANI

Päällikkö	YKSITÄHTI – ruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	SAARNIJALKA – harmaa naaras
Parantaja	KAARNAKASVO – lyhythäntäinen ruskea kolli; HAUKKATASSUN mestari
Soturit	LOVIKORVA – raidallinen kolli VARISSULKA – tummanharmaa kolli; KANERVATASSUN (vaaleanruskea raidallinen naaras, siniset silmät) mestari PÖLLÖVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen kolli VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras; VIIMATASSUN (musta kolli, meripihkanväriset silmät) mestari YÖPILVI – musta naaras LUMIKKOTURKKI – kellanpunainen kolli, jolla on valkeat käpälät JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli
Kuningattaret	PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaa- valkoinen kissa, jolla on siniset silmät; OHDAKEPENNUN, SARAPENNUN ja PÄÄSKYPENNUN emo
Klaanin- vanhimmat	AAMUKUKKA – hyvin vanha kilpikonnakuviainen naaras SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli

JOKIKLAANI

Päällikkö	LEOPARDITÄHTI – epätavallisen täplikäs kullankeltainen naaras
Varapäällikkö	USVAJALKA – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Parantaja	PERHONSIIPPI – täplikäs kullanvärinen naaras; PAJUTASSUN mestari
Soturit	MUSTAKYNSI – savunmusta kolli MYRÄHAMMAS – pieni ruskea raidallinen kolli; SÄRKITASSUN mestari RUOKOVIIKSI – musta kolli SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on siniset silmät; SORATASSUN mestari PYÖKKITURKKI – vaaleanruskea kolli VÄREHÄNTÄ – tummanharmaa raidallinen kolli HUOMENKUKKA – vaaleanharmaa naaras KIRJONENÄ – täplikäs harmaa naaras LOIKKAHÄNTÄ – oranssivalkea kolli
Kuningattaret	HARMAAUSVA – vaaleanharmaa raidallinen naaras, NIISKUPENNUN ja MALVAPENNUN emo JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät; KUORIAISPENNUN, PIKKIPENNUN, KUKKAPENNUN ja RUOHOPENNUN emo
Klaaninvanhimmat	RASKASJALKA – tanakka raidallinen kolli PÄÄSKYHÄNTÄ – tumma raidallinen naaras KIVIVIRTA – harmaa kolli

KUOHUVAN VEDEN HEIMO

Tietäjä	TERÄVISTÄ KIVISTÄ NÄKIJÄ (KIVISTÄNÄKIJÄ) – ruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Riistanpyytäjät	(kollit ja naaraat, joiden tehtävänä on hankkia heimolle ruokaa) HARMAA TAIVAS ENNEN AAMUA (HARMAA) – vaaleanharmaa raidallinen kolli SIIVEN VARJO VEDEN YLLÄ (SHIPI) – valkoharmaa naaras MYRSKYN PILVET HÄMÄRÄSSÄ (MYRSKY) – tummanharmaa kolli
Luolanvartijat	(kollit ja naaraat, joiden tehtävänä on vartioida luolaa) HYÖKKÄÄVÄN KOTKAN KYNSI (KOTKANKYNSI) – tummanruskea raidallinen kolli ROSOINEN KALLIO JOLLA HAIKARA ISTUU (ROSO) – tummanharmaa kolli LINTU JOKA RATSASTAA TUULELLA (LINTU) – harmaaruskea naaras KIELEKE JOLLA KOTKAT PESIVÄT (KIELEKE) – tummanharmaa kolli (PURON veli) JYRKKÄ POLKU PUTOUKSEN VIERELLÄ (JYRKKÄ) – tummanruskea raidallinen kolli TÄHDETÖN YÖ (YÖ) – musta naaras SAMMAL JOKA KASVAA JOELLA (SAMMAL) – vaaleanruskea naaras
Pentue-emot	(naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja) SÄIKÄHTÄNEEN HAIKARAN LENTO (LENTO) – ruskea raidallinen naaras, jolla on kolme pientä pentua RUSKEAN HAUKAN SYÖKSY (SYÖKSY) – punaruskea naaras, jolla on kaksi isompaa pentua

Alokkaat	(heimon oppilaat) VIHAISEN PÖLLÖN HUUTO (HUUTO) – musta kolli (riistanpyytäjä) KALAN HYPYN LOISKAHDUS (LOISKAHDUS) – vaaleanruskea raidallinen naaras (riistanpyytäjä) VUORELTA VIERIVÄ PIKKUKIVI (PIKKUKIVI) – harmaa naaras (luolanvartija)
Vanhukset	(entiset riistanpyytäjät ja luolanvartijat, jotka viettävät vanhoja päiviään) MYRSKYÄ KANTAVA PILVI (PILVI) – valkoinen naaras KIVILLE ROPISEVA SADE (SADE) – laikukas ruskea kolli

KLAANIEN ULKOPUOLISIA KISSOJA

JUOVA – iso hopeankirjava kolli, jolla on tummia raitoja ja meripihkanväriset silmät
PIISKA – laiha vaaleanruskea kolli, jolla on isot, suipot korvat
FLORA – valko-tummanruskea naaras, jolla on vihreät silmät
KIERRE – nuori kilpikonnakuvioinen naaras, jolla on naamassa valkoisia juovia
SULO – iäkäs, pulska, raidallinen erakko, jolla on harmaa kuono

EN
kka

kuulaoppi

hylätty
kaksijalanpesä

vanha ukkospolku

myrskyklaanin
leiri

vanha tammi

JÄRVI

tuuliklaanin
leiri

rikkinäinen
puolisilta

kaksijalkala

ukkospolku

KLAANIT

myrskyklaani

jokiklaani

varjoklaani

tuuliklaani

tähtiklaani

POHJOINEN

ESINÄYTÖS

”RIISTAROSVOT! NÄMÄ OVAT meidän maitamme!” Sanat sä-
hähti harmaa kolli. Hänen niskakarvansa olivat pystyssä ja
huulet irvessä. Hänen katseensa pyyhkäisi alempana jyr-
källä polulla kyyristelevää kissalaumaa. Kissoilla oli kynnet
paljaina ja silmissä kiiluva, nälkäinen katse. Yhdellä roikkui
hampaissaan veltto kani. ”*Meidän maitamme ja meidän riis-
taamme.*”

Hopeankirjava kolli katseli häntä julkeasti. ”Jos nämä
kerran ovat teidän maitanne, miksei täällä ole mitään raja-
merkkejä? Täällä oleva riista kuuluu kaikille kissoille.”

”Tuo ei ole totta, ja sinä tiedät sen.” Harmaan kollin rin-
nalla seiso i musta naaras, jonka häntä huiski edestakaisin.
”Häipykää ja heti!” Sitten hän sihahti hiljaa suupielestään:
”Kieleke, me emme voi ryhtyä taisteluun. Muista mitä kävi
viimeksi.”

”Kyllä minä tiedän, Yö”, harmaa kolli vastasi. ”Mutta mitä
muutakaan me voimme?”

Kielekkeen toiselta puolelta tunki eteen valtavankokoinen
ruskeankirjava kolli, joka sähähti raivokkaasti. ”Yksikin askel
vielä, niin revimme teiltä karvat”, hän murisi.

Kieleke kosketti häntä hännänpäällään lapaan. ”Ota rau-
hallisesti, Kotkankynsi”, hän varoitti. ”Hoidetaan tämä kar-
voja repimättä, jos mahdollista.”

Polunmutkasta ilmestyi lisää kissoja, jotka täyttivät koko kapean väylän hopeankirjavan kollin takana.

”Jyrkkä.” Kieleke kutsui pientä raidallista kolliä korvien heilautuksella. ”Palaa äkkiä luolaan. Sano että tunkeilijat ovat taas täällä.”

”Mutta –” Jyrkkä ei selvästikään olisi halunnut jättää ystäviään, jotka olivat jo ennestäänkin alakynnessä.

”Hetä!” Kieleke ärähti.

Jyrkkä kääntyi ja pinkaisi polkua ylös.

Aurinko oli laskemassa. Kivet loivat pitkiä varjoja rosoiselle, verenkarvaiselle maalle. Hiljaisuuden rikkoi vaimea veden jyly, ja taivaalta kajahti haukan räkäisy.

”Tämän pidemmälle te ette tule”, Kieleke maukui. ”Kääntykää takaisin ja etsikää muita metsästysmaita.”

”Kuka niin määrää?” hopeanharmaa kolli irvaili.

”Jääkää sitten tänne, niin näette”, Kotkankynsi sihahti.

Kielekkeen partio painautui rinnatusten ja tukki polun. Tunkeilijat alkoivat kuitenkin hajaantua ja kiipeillä kivenlohkareille polun reunoille. Kieleke kyyristyi ja jännitti lihaksensa. Hän taistelisi jos olisi pakko, huolimatta siitä mitä viimeksi oli käynyt.

”Seis!”

Ruskea raidallinen kolli työntyi Kielekkeen partion läpi tunkeilijoiden eteen. Vaikka hänen kuononsa oli jo harmaantunut, hänellä oli edelleen jäntevät, voimakkaat lihakset ja hän kulki pää pystyssä.

”Minä olen Kivistänäkijä, Kuohuvan Veden Heimon tietäjä”, hän ilmoitti käheällä äänellään, joka kaikui kallioista. ”Nämä ovat meidän maitamme, ettekä te ole tänne tervetulleita.”

”Maat kuuluvat vain sellaisille kissoille jotka pystyvät puolustamaan niitä”, hopeanvärinen kolli tiuskaisi.

”Muistatteko miten ajoimme teidät pois ennen jäisenveden aikaa?” Kivistänäkijä murisi. ”Teemme saman uudelleen, ellette lähde nyt.”

Hopeankirjava kolli siristi silmiään. ”Ai ajoitte meidät pois? Ei se minusta aivan niin mennyt.”

”Me *päätimme* lähteä”, joku ruskeavalkoinen naaras lisäsi kivenjärkeen päältä. ”Löysimme paremman paikan viettää lehtikatoa, sellaisen missä oli enemmän riistaa.”

”Ja nyt me *päätimme* palata takaisin.” Raidallinen kolli huitaisi hännällään. ”Pari kirppuista kissanräpälettä ei meitä pysäytä.” Hän koukisteli kynsiään ja raapi kiviä.

”Kuohuvan Veden Heimo on aina elänyt näillä vuorilla”, Kivistänäkijä maukui. ”Me –”

Hänen sanansa katkesivat raivokkaaseen ulvaisuun, kun ruskeavalkoinen naaras heittäytyi järkäleeltä alas ja iski kynensä Yön lapaan. Raidallinen kolli päästi kauhean rääkäisyn ja säntäsi Kielekkeen kimppuun. Kieleke kieriskeli ympäriinsä ja kynsi vastustajaansa, ja ilman täytti kissatappelun rääkynä.

Ikuisen Metsästyksen Heimo katseli taivaalta voimattomana.

LUKU 1

NÄRHITASSU VENYTTELI JA tunsi auringon porottavan turkilleen. Lämmin tuuli henkäili ja toi mukanaan vehreiden kasvien tuoksuja. Jossain ylhäällä liversi lintu, ja Närhitassu kuuli järven vaimean loiskeen rannasta.

”Närhitassu!”

Kevyt tassutus rikkoi aaltojen äänen. Närhitassu näki mielessään mestarinsa Lehtilammen kahlaamassa matalassa rantavedessä.

”Närhitassu!” Lehtilampi huusi uudelleen, nyt lähempää. ”Tule tänne. Vesi on viileää ja ihanaa.”

”Ei kiitos”, Närhitassu murahti.

Hänelle vesi oli muutakin kuin järven lempeää liplatusta käpäliä vasten. Aaltojen ääni toi mieleen muistot ympärillä vellovasta kylmyydestä, märestä, painavasta turkista, suun ja nenän täyttävästä vedestä joka tukehduuttaa hengiltä. Hän oli kerran unissaan hukkunut eksyttyään maanalaisiin tunneleihin muinaisen soturin Pudonneen Lehden kanssa, ja toisen kerran hän oli ollut vähällä hukkua oikeasti, kun oli klaanitoveriensä kanssa pelastanut kadonneita Tuuliklaanin pentuja.

Olen saanut vedestä tarpeekseni loppuiäkseni.

”Ei sitten.” Lehtilammen käpälänaskelet loittonivat ja nopeutuivat, kun hän loikki rantamatalikossa huolettomana kuin pentu.

Närhitassu tassutti rantaa pitkin. Hänen oli tarkoitus etsiä malvaa, mutta ilmaa maistellessaan hän ei erottanut lainkaan tuttua pistävää tuoksua. Heti kun Lehtilammen askelten ääni vaimeni, hän kaarsi vedenrajasta pois ja kapusi törmälle. Hänellä oli paljon tärkeämpääkin löydettävää kuin yrtit. Hän tallusteli eteenpäin nenä maassa kiinni, nuuhki tietään ruohotuppaiden ja pensaiden välitse kunnes tuli erään puun kiemuraiseen juurakkoon.

Tässä se on!

Hän tarttui hampaillaan kepin päähän ja veti sen ulos juuren takaa, missä se oli ollut suojassa ahnailta aalloilta. Hän kyyristyi sen vierelle, kuljetti käpäläänsä kynnenjälkien yli ja löysi ne viisi pitkää ja kolme lyhyttä, jotka merkitsivät viitettä oppilasta ja kolmea pentua jotka olivat jääneet loukkuun tunneleihin, kun vesi nousi. Jokaisen poikki oli vedetty toinen viiva: kaikki olivat selviytyneet hengissä ulos. Närhitassu muisteli miten oli tehnyt viivat Kallion tuoksun lumoissa; hänestä oli tuntunut melkein siltä kuin muinaisen hengen karvaton käpälä olisi ohjannut hänen kynsiään.

Närhitassu tunsu kuitenkin myös yksinäisen, yli vetämättömän viivan. Pudonnut Lehti, muinainen kissa joka oli johdattanut heitä, vaelteli tunneleissa vieläkin yksinään.

Närhitassu sulki silmänsä ja kuunteli ääniä, jotka olivat aiemmin kuiskineet hänelle, muttei kuullut muuta kuin tuulen huminan puissa ja järven liplatuksen. ”Pudonnut Lehti? Kallio?” hän sanoi hiljaa. ”Missä te olette? Miksette te puhu minulle enää?”

**»'Kuulimme että tulisit', esi-isä
sanoi hiljaa. 'Emme kuitenkaan
kuvitelleet sinun tulevan näin pian.'»**

Myrskyklaanin parantajaoppilas Närhitassu on saanut tietää ennustuksesta, joka lupaa hänelle ja hänen sisaruksilleen pahaenteisen suurta mahtia.

Hän uskoo mahdin olevan peräisin muinaisilta kissoilta ja lähtee klaanitoveriensä kanssa vuoristokissojen maille selvittääkseen ennustuksen salaisuuden. Vuoret kätkevät kuitenkin paitsi vastauksia myös uusia salaisuuksia, ja nuoret kissat joutuvat elämänsä seikkailuun.

Kolmikon mahti on kolmas Soturikissat-saaga.

Karkotus on saagan kolmas osa.

9 789510 496336

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49633-6

Kannen kuva: Owen Richardson